Lieta Nr.1-270327

SPRIEDUMS

2015.gada 21.augustā
Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis R.Silakalns
ar tiesas sēžu sekretāri S.Kriškāni,
tulku D.Kivlenieci,
piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. A/, aizstāvim I.Kazākam,
LR IeM Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei J.Vaģelei un J.Adrianovai,
2015.gada 11.augustā atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja /pers. A/ sūdzību par LR IeM VP Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. N.Kovaļas 2014.gada 18.septembra lēmumu Nr.2051, kā arī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.[15] panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

2014.gada 7.augustā plkst.15.02, LR IeM VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors A.Ankoriņš sastādīja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 080717 par CSN 39.1.2. apakšpunkta prasību pārkāpumu, proti, par to, ka /pers. A/ 2014.gada 7.augustā, plkst.13.40, Rīgā vadīja transportlīdzekli /TL marka/ , valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Jaunciema 8.šķērslīniju no Jaunciema gatves puses Jaunciema kapu virzienā, ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 0,6296 promiles.

Ar LR IeM VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenās inspektores K.Gaveikas 2014.gada 8.augusta lēmumu par minēto pārkāpumu /pers. A/ uzlikts administratīvais sods EUR 430 apmērā.

/pers. A/ iesniedza sūdzību par LR IeM VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenās inspektores K.Gaveikas 2014.gada 8.augusta lēmumu, ar ko uzlikts naudas sods.

Ar LR IeM VP Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. N.Kovaļas (turpmāk – Iestāde) 2014.gada 18.septembra lēmumu Nr.2051 (turpmāk tekstā – Lēmums) tika nolemts atstāt negrozītu LR IeM VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenās inspektores K.Gaveikas 2014.gada 8.augusta lēmumu un /pers. A/ sūdzību noraidīt kā nepamatotu.

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā 2014.gada 15.oktobrī saņemta /pers. A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība, kurā lūgts atcelt Iestādes Lēmumu kā nepamatotu.

Sūdzībā norādīts, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu nav tikuši ņemti vērā viņa argumenti, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli, bet gan atradies stāvoša transportlīdzekļa kabīnē. Alkohola klātbūtni organismā viņš neapstrīdēja, bet transportlīdzekļa vadīšanas faktu gan. Inspektora minēto faktu, izskatot lietu nevērtēja. Bez tam, administratīvā pārkāpuma protokolā nav salasāms uz kāda ziņojuma pamata tas ir sastādīts. Ziņojums netika ne nolasīts ne parādīts. Vēlāk iepazīstoties ar ziņojumu secināms, ka tas nav sastādīts atbilstoši Ministru Kabineta noteikumiem Nr.916 (turpmāk – MK) "Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība". Ziņojumam augšējā sadaļā ir norādīts, ka dokuments ir domāts "Rīgas ceļu policijas priekšniekam" bet nav norādīta adrese minētajai ceļu policijai un kādai amatpersonai domāts minētais ziņojums un vai minēto ziņojumu tiešām ir saņēmis un izlasījis Rīgas ceļu policijas priekšnieks. Nav arī saprotams kāds J.Podziņš ir sastādījis ziņojumu, jo nav norādīts viņa personas kods. Ziņojumā norādītie fakti, ka J.Podziņš /pers. A/ ir apturējis nav patiesi. Bez tam J.Podziņš pretēji Valsts Policijas noteikumiem Nr.5 XII sadaļu, Video sistēmas izmantošana ceļu satiksmes uzraudzībā 103., 104., 105., 106., 107., 108., 109.punktiem ir skaidri norādīts, ka uzsākot dienesta pildīšanu ir jāieslēdz video un to var izslēgt tikai beidzot dienesta pienākumu laiku. Jaunākais inspektors A.Ankoriņš, kurš sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC 08717 pats nav redzējis, kā /pers. A/ vadīja transportlīdzekli, bet tikai vadījās pēc mistiskas personas ziņām, kas izmeklēšanas laikā noskaidrojās, ka ir Rīgas pašvaldības Zemeļu pārvaldes policijas inspektors J.Podziņš.

Līdz ar to, ņemot visu iepriekšminēto, lūdz atcelt Iestādes Lēmumu, kā arī izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja, uz tajā izklāstītajiem faktiem un argumentiem. Papildus norādīja, ka pašvaldības policijas darbinieks bija viens pats ar kvadraciklu. Norādīja, ka viņam jau sen ir konflikts ar minēto pašvaldības policijas darbinieku, par ko norādīja Ceļu policijas darbiniekam, kurš norādīja, ka lai paši tiekot ar to galā. Par konfliktu par pašvaldības policijas darbinieku neko neteica, jo domāja, ka tā pat viss atrisināsies.

Tiesas sēdē, būdams nopratināts liecinieka statusā, J.Podziņš pilnībā uzturēja savā 2014.gada 7.augusta ziņojumā, kas atrodas lietas materiālos, norādītos faktus, proti, ka 2014.gada 7.augustā, veicot dienesta pienākumus kā pašvaldības policijas darbinieks ar transportlīdzekli /TL marka/ valsts numura zīme /reģistrācijas numurs/ , ap plkst. 13.40, braucot pa Jaunciema gatvi virzienā no Gaileņu ielas uz Jaunciema 8.šķērslīnijas pusi, pamanīja automašīnu /TL marka/ ar valsts numura zīmi /reģistrācijas numurs/ , kurā gan vadītājs, gan pasažieri, ieraugot viņu, sāka uzvesties nervozi. Vadītājs iegrieza automašīnu Jaunciema 8.šķērslīnijā uz Jaunciema kapu pusi, kur viņš, piebraucis transportlīdzeklim blakus, ar roka norādīja apstāties ceļa labajā pusē. Kad automašīna tika apturēta, viņš piegāja klāt, stādījās priekšā kā pašvaldības policijas darbinieks, lūdza uzrādīt dokumentus. Vadītājs uzrādīja LR IeM VUGD apliecību uz /pers. A/ vārda. No vadītāja elpas bija jūtama specifiska alkohola smaka un viņš nolēma izsaukt Ceļu policijas ekipāžu.

Tiesas sēdē, būdams nopratināts liecinieka statusā, A.Ankoriņš liecināja, ka atceras, ka tika saņemts izsaukums par to, ka pašvaldības policija aizturējusi personu, kura vadīja transportlīdzekli atrodoties alkohola reibuma stāvoklī. Ierodoties notikuma vietā, tika noformēti visi nepieciešamie dokumenti un veiktas visas nepieciešamās darbības, proti, veikta alkohola pārbaude, pieņemts pašvaldības policijas darbinieka ziņojums. Pašvaldības policijas darbinieks norādīja uz /pers. A/ kā personu, kura vadīja transportlīdzekli alkohola reibumā. /pers. A/ ar administratīvā pārkāpuma saturu tika iepazīstināts, /pers. A/ necēla nekādu iebildumus par tā saturu un nenorādīja, ka nebūtu vadījis transportlīdzekli un atzina savu vainu izdarītajā. Notikuma vietā /pers. A/ nekādas pretenzijas pret valodas lietošanu arī neizvirzīja. Norādīja, ka /pers. A/ neko neskaidroja par konfliktu ar konkrēto pašvaldības policijas darbinieku.

Iestādes pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka /pers. A/ vaina minētā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Bez lietā esošā pašvaldības policijas darbinieka ziņojuma lietas materiālos, viņš arī tiesas sēdē, būdams brīdināts par atbildību pēc Krimināllikuma (turpmāk – KL) 300.panta un 302.panta, liecinot apstiprināja ziņojumā esošos faktus, proti, kas apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos faktus.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausoties Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus tiesas sēdē, liecinieku liecības, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus, secina, ka sūdzība ir nepamatota un ir noraidāma.

LAPK 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, juridiskā persona — pēc tās juridiskās adreses Latvijā. Ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai juridiskās personas adrese neatrodas Latvijā, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas.

LAPK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa uzskata, ka Iestāde ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK 272.panta prasībām.

Papildus norādāms, ka nav strīds par to, ka Valsts Policijas noteikumiem Nr.5 XII sadaļu, Video sistēmas izmantošana ceļu satiksmes uzraudzībā 103., 104., 105., 106., 107., 108., 109.punktiem ir norādīts, ka uzsākot dienesta pildīšanu ir jāieslēdz video un to var izslēgt tikai beidzot dienesta pienākumu laiku.

Likuma par policiju 9.pants noteic, ka jebkura policijas darbinieka pienākums ir visā Latvijas Republikas teritorijā neatkarīgi no viņa ieņemamā amata, atrašanās vietas un laika gadījumā, ja pie viņa griežas personas ar pieteikumu vai ziņojumu par notikumu, kurš apdraud personu un sabiedrības drošību, kā arī pašam konstatējot tādu notikumu, veikt iespējamos pasākumus, lai novērstu likumpārkāpumu, glābtu cilvēkus un sniegtu viņiem palīdzību likumpārkāpumu izdarījušo personu konstatēšanā un aizturēšanā, noskaidrot aculieciniekus, apsargāt notikuma vietu, kā arī paziņot par notikušo tuvākajai policijas iestādei.

Likuma par policiju 10.panta 6.punkts noteic, ka saskaņā ar policijas uzdevumiem policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir - novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības.

Līdz ar to secināms, ka neskatoties uz to, ka pašvaldības policijas darbinieka J.Podziņa transportlīdzeklis - kvadracikls /TL marka/ ar valsts numura zīmi /reģistrācijas numurs/ nebija aprīkots ar video sistēmu, redzot administratīvo pārkāpumu, viņa pienākums tik un tā, bija reaģēt, lai to pārtrauktu un noskaidrotu vainīgās personas.

J.Podziņš tiesas sēdē, būdams brīdināts par atbildību kāda ir paredzēta KL 300.pantā un 302.pantā, liecināja un norādīja, ka ir redzējis kā /pers. A/ 2014.gada 7.augustā, plkst.13.40, Rīgā vadīja transportlīdzekli /TL marka/ , valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Jaunciema 8.šķērslīniju no Jaunciema gatves puses Jaunciema kapu virzienā. Līdz ar to /pers. A/ vaina šajā pārkāpumā apstiprinās ne tikai, pamatojoties uz ziņojumā ietverto informāciju, bet arī pārbaudītām liecībām tiesas sēdē. Turklāt liecinieks A.Ankoriņš norādīja, ka ierodoties notikuma vietā kā Ceļu policijas darbinieks, viņš nekonstatēja, ka /pers. A/ būtu iebildis pret pārkāpuma konstatēšanu, vai norādījis uz konflikta esamību ar pašvaldības policijas darbinieku J.Podziņu. Nebija arī pamata uzskatīt, ka /pers. A/ nesaprot administratīvā pārkāpuma saturu.

Līdz ar to, nav saprotama /pers. A/ norāde sūdzībā, ka viņam nav bijusi dota iespēja izlasīt J.Podziņa ziņojumu. Notikuma vietā /pers. A/ nebija nekādu iebildumu pret sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu, bet vēlāk izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, realizējot LAPK 260.panta paredzētās tiesības, /pers. A/ varēja un arī iepazinās ar J.Podziņa ziņojumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesai nerodas šaubas par to, ka /pers. A/ 2014.gada 7.augustā, plkst.13.40, Rīgā vadīja transportlīdzekli /TL marka/ , valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Jaunciema 8.šķērslīniju no Jaunciema gatves puses Jaunciema kapu virzienā, ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 0,6296 promiles.

Minēto faktu pierāda liecinieku J.Podziņa un A.Ankoriņa liecības, administratīvā pārkāpuma protokols un tā saturs, kā arī transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols.

LAPK 243. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, savukārt šī panta otrajā daļā ir teikts, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

No iepriekšminētā secināms, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu par Sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir ievēroti LAPK nosacījumi, kas noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Līdz ar to, tiesa, saskaņā ar LAPK 289.^{13} trešo daļu tiesa pilnībā pievienojas Iestādes Lēmumā norādītajai motivācijai un atzīst, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, kā dēļ sūdzība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.^{7}, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}, 289.^{18} pantu, tiesa,

nosprieda:

atstāt negrozītu LR IeM VP Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. N.Kovaļas 2014.gada 18.septembra lēmumu Nr.2051 un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna nolēmuma paziņošanas diena – 2015.gada 21.augusts.

Tiesnesis R.Silakalns